

Qui autem longius absunt, vocem tenuio-
 rem excipiunt, ob aeris, qui mouetur, exi-
 guitate: motus enim ita marcescit. Vtique
 numerus emarcescens in vnitatem rela-
 bitur, sic corpus in vnicam dimensionem
 extenuatur, quæ tam in corpore, quam in
 voce, tenuitas est. 21 Cur vocem acutam
 & exercitati reddunt, & debiles? An debi-
 les, quia parum aeris mouent: parum au-
 tem quam multum velociter fertur: Aer
 excitati verò aerē excitat vehementius. Aer
 excitus vehemētē, velocius fertur: acutū
 autem in voce id est, quod velox in dela-
 tione. 22 Cur vox corrumpi his solet,
 qui cibo ingesto clamitant? Itaque om-
 nes qui vocem exercent, vt histriones,
 saltatores, & cæteros generis eiusdem, ma-
 nē, ieiunōque ore exercitationem adire
 licet inspicere. An vocem corrumpi non
 aliud est, quàm membrum, qua spiritus
 transmeat, corrumpi. Quocirca rauci quo-
 que voce corrupta sunt, non quòd spiritus
 vitiatu est, qui vocem efformat, sed quòd
 exasperata arteria est, quæ vehemente
 concafectione exasperari maximè solita
 est. Quam ob rem neque qui februnt ne-
 que qui vehementer febrerūt, statim cum
 febris cessauerit cantare queunt: sunt e-
 nim asperis nimio ex calore faucibus. Ci-
 bis autem spiritum & largum reddi, & fer-
 uidum, consentaneum est. Qui talis autem
 est, exulceret arteriam transmeando, at-
 que exasperet. Ratio est: quòd cum inci-
 derit, meritò vox destrui potest. 23 Cur
 vox cum aer quidam formatus sit, & qui
 cum fertur, formā sæpe illā amittat, echo,
 id est, resonantia fiat? Cum enim aer vehe-
 mentius in aliquod solidum offenderit,
 vox non dissoluitur, sed eandem expresse
 reciprocante audimus. An quòd refractio
 est, nõ perfractio: sic enim cum totum per-
 manet, tum partes ab eo duæ vniformes
 proficiuntur, quippe cū per similitē angu-
 lum refractio existere solet: itaq. vox reso-
 nandi similis prima efficitur. 24 Cur cæ-
 terorum animalium nouella recens que e-
 dita vocem mittunt acutiorem, quam quæ
 perfecta atate sunt: vituli autem grauius
 mugiunt, quam boues perfecti? An quòd
 infans quoque in genere similis fæminæ
 eiusdem generis est: boum autem fæmi-
 næ grauius mugiunt, quam mares, cum cæ-
 tera è contrario agant: at vituli similiores
 fæminis, quam maribus, sunt: ergo vocem
 hi grauiorem emittere debent.

τὸν ἴσον ὁμοίον ὅτι τῶν αὐτῶν θήλει· τῶν βοῶν δὲ ἐν θήλειαι, βαρύτερον φθέγγονται τῶν ἀρ-
 ρέων. οἱ δὲ μᾶλλον, ταύταις ὁμοιότητι εἰσι, ἢ τοῖς ἀρρεσιν τὰ δὲ ἄλλα, τομιαντίον.

A τοῖς δὲ μικροτέροις ἀφαισιόσιν, αἰεὶ λεπιοτέ-
 ρα ἢ φωνὴ ἀφαινεῖται, διὰ τὴν ὀλιγότητα τῆς
 ἀέρος τῆς κινουμένης. μεταμένεται γὰρ ἡ κίνη-
 σις. μεταρμόμιος δὲ ὁ ἀριθμῶς, εἰς τὸ ἐν ὑψί-
 τελευτᾷ, σώμα δὲ εἰς διάσκημα ἐν, ὃ ὅστις ἐν
 σώματι λεπιοτός. ὁμοίως δὲ [καὶ] ἐν φωνῇ.
 καὶ διὰ τὴν καὶ οἱ γεγυμνασμένοι καὶ οἱ ἀ-
 δυνεῖς ὅξυ φθέγγονται, ὅτι οἱ ὑψὶ ἀδυνεῖς,
 B ὀλίγον αέρα κινούσιν, ὃ δὲ ὀλίγος τῆς πλείονος
 διεπίον φέρεται· οἱ δὲ γεγυμνασμένοι, ἐχρησ-
 κινούσιν τὸν αέρα. ὃ δὲ ἐχρηστος κινουμένη
 αἴρ, διεπίον φέρεται. τὸ δὲ τυχρὸν ἐν φορᾷ ἐν
 φωνῇ ὅξυ ὄσιν. κβ διὰ τὸ τοῖς μὲν τὰ σπ-
 τία κεκρασμένοι ἢ φωνῇ διαφθείρεται, καὶ παύ-
 τας αἰεὶ ἰδιόμην τῶν φωνασκουμάτων, οἷον ὑπο-
 κριταὶ καὶ χορευταὶ, καὶ τῶν ἄλλοις τῶν τοιοῦ-
 C τοῖς, ἑαδὲν τε καὶ νήσεις ὄντας, ταῖς μελέταις
 πολυμύθοις· ἢ τὸ διαφθείρεται τὴν φωνὴν,
 οὐδὲν ἔτερον ὄσιν, ἢ τὸν τύπον διαφθείρεται
 καὶ δ' ὄν τὸ πνεῦμα διεξέρχεται· διὸ καὶ οἱ
 βραγχῶντες διαφθείρονται τὰς φωνάς, οὐ
 τῶν τὸ πνεῦμα γίνεσθαι χεῖρον, ὃ ποιεῖ τὴν
 φωνὴν, ἀλλὰ τῶν τετραχυῶν τὴν ἀρτη-
 ρίαν. ὑπὸ δὲ τῆς θερμασίας τῆς σφοδραῆς
 D μάλιστα τραχυμένεται πέφυκεν ὁ τόπος ὄσιν
 διὸ καὶ οὐδ' οἱ περιέπιοντες, οὐδὲ οἱ σφοδρα-
 πεπυρεχότες, ἀδύς μὲν τὴν αἵσθη τῶν πυρε-
 τῶν φθίνει δυνάμει, τετραχυῶν γὰρ ὁ φάρυγξ
 αὐτοῖς, διὰ τὴν θερμασίαν. ἄρτ δὲ τῶν σπ-
 τίων εἰς ὅσιν τὸ πνεῦμα, καὶ πολὺ καὶ θερ-
 μόν. τὸ δὲ τοιοῦτον, ἀλλοτρίον ὄσιν διεξίον, ἐλ-
 κωμὸν τε καὶ τραχυμένεται τὴν ἀρτηρίαν. τοῦ-
 του δὲ συμβαίνοντος, εἰκότως ἢ φωνῇ διαφ-
 E θείρεται. κγ διὰ τὴν εἴσορ ἢ φωνῇ ὄσιν αἴρ
 τις ἐχρηματισμένη καὶ οὐρεμένος, διαλύει
 πολλὰ μὲν τὸ ἅμα· ἢ δὲ ἡγῶν, ἢ γίνεται πλη-
 γνῶτος τῆς τοιοῦτου πρὸς τὴν σφαιρῶν, οὐ διαλύ-
 εται αὐτῇ, ἀλλὰ σφαιρῶς ἀκούομεν αὐτῆς· ἢ
 ὅτι ἀνάκλαστος ὄσιν, ἀλλ' οὐ κατὰ κλάσιν οὐ-
 τῶν δὲ τὸ δ' ὅλον διαμύθει, καὶ δύο μέρη ὁμοιο-
 ρήμονα ἐξ αὐτῆς γίνεται πρὸς ὁμοίαν γὰρ γω-
 F νίαν ὄσιν ἢ ἀνάκλαστος. διὸ καὶ ὁμοία γίνεται
 ἢ τῆς ἡχοῦς φωνῆ τῆς ἐξ ἀρχῆς. καὶ διὰ τὴν τῶν
 μὲν ἄλλων ζώων τὰ νῆα καὶ νῆπα, ὄξυτερον
 φθέγγονται τῶν τελείων· οἱ δὲ μᾶλλον, βαρύτε-
 ρον τῶν τελείων βοῶν· ἢ ὅτι ἐν ἐκείνῃ γῆρας